

להצלת עם
ישראל ולזכות
משפחת סעדיה
ה"ר

מפטיירין "כה אמר"

פרשת וארא

גיליון מס 59

נקודה בפרשה

"אלה ראשי בית אבתם בני ראובן... הנגוך ופלוזא... ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומרדכי..." (ו יד, טז)

הש"ה הקדוש עומד על שינוי הלשון: אצל בני לוי מציינת התורה כי אלו הם שמותם "ואלה שמות", ואילו אצל ראובן התורה לא מציינת שאלו שמותם, אלא מיד מפרטת את השמות "הנגוך ופלוזא" אלא מבאר הש"ה, שהתורה רצתה להדגיש את מעלתו של לוי, שאף שלא נשתעבד בשעבוד מצרים ולא סבל מצרותם, מכל מקום היה דואג ומצד בצרתם של אחיו, בני ישראל שנאנקו תחת עול מצרים. ולא זו בלבד, אלא אף קרא את שמות בניו ע"ש הגלות: גרשון, על כי גרים היו בארץ לא להם. קהת, ע"ש ששיניהם קהות, ומרדכי, ע"ש "וימרדו את חייהם בעבודה קשה".

יסוד נעלה זה רצתה התורה להעביר, בהדגשתה כי אלו הם שמות בני לוי - חובתו של כל יהודי ויהודי לצוד בצרת אחיו ולהרגיש בהסרנום, אף כי ה' היטיב עמו והוא אינו נכלל בצרה זו.

אשתו של מרן ה'הפ"ץ חיים' זי"ע סיפרה, שבזמן מלחמת העולם הראשונה, ראתה באחד הלילות שבעלה מרן ה'הפ"ץ חיים' אינו ישן במיטתו, היא חיפשה אותו ומצאה שהוא ישן על ספסל קשה כשידיו תחת לראשו. "מדוע אינך ישן במיטתך?" - שאלה אותו רעייתו - "למה אתה ישן על מצע קשה?" ה'הפ"ץ חיים' השיב לה בפליאה: "אחיי היהודים נמקים במלחמה, חלקם שוכבים בחפירות מול קו האויב, ואני אשן במיטתי! איך אוכל לישון על מצע רך וענוג כשאחיי כה סובלים...!"

כך גם סופר על הגאון רבי חיים מבריסק זצ"ל: היה זה אחרי השריפה הגדולה בבריסק, כאשר חלק גדול מתושבי העיירה איבדו את קורת ביתם. רבי חיים לא ישן על מיטתו, אלא על הרצפה בפרוזדור המשופע של בית הכנסת, וכל הפצרותיהם של בני משפחתו שיבוא לישון על מיטתו בביתו, לא הועילו. הוא הסביר: "איך אוכל לישון על מיטה נוחה וטובה, כאשר לחלק מאחיי, תושבי בריסק, אין קורת גג להניח את ראשם...?"

המידות הללו, והנשיאה בעול עם הזולת, עברו מדור לדור, אף למרן הגרי"ז זצ"ל: היה זה כאשר ישב על כס הרבנות בבריסק. יהודי מתושבי העיר, סוחר בדים, נתפס בעוון העלמת מס. העונש שהיה צפוי להיגזר עליו היה גלות בת שנים רבות בסיביר. מיד כאשר שמע על כך הברדיסקער-רב, הוא קרא אליו עורך דין, וסיפר לו כי הוא עצמו נתפס בעוון חמור של העלמת מס, וכי צפוי לו עונש חמור מאוד. עורך הדין, אף שלא נמנה על שומרי המצוות, נחרד מאוד, והוא לחש באזני הרב כי העצה היחידה היא, שהוא ינצל את האמון הרב שרוחשים לו במסדרונות בית המשפט, יכנס לארכיון ויעלים את התוק, אף שסכנה גדולה היא, אבל לכבוד הרב ולהצלתו מוכן הוא להסתכן ולמסור את נפשו. עתה, גילה לו הרב שלא הוא העומד לדון,

ההמשך בעמוד הבא...

כח' טבת תשפ"ג
הדלקת נרות
16:44
צאת השבת
17:36
צאת השבת
ר"ת 18:08

לעילוי נשמת
מורים מורטזה
בן שרה, זינמ
בת מרים

יום פטירת הצדיק
הרה"ק רבי שלמה
זלמן ב"ר שמואל
כ"ץ מנעזמיר.

יום פטירת הצדיק
הרה"ק רבי חנוך
הבתן ב"ר
יוזבקה מווארשא.

יום פטירת הצדיק
הרה"ק רבי בן
ציון יהודה לייב
מחורנסמיפל.

אלא אדם אחר מהעיירה, והתיר לעצמו לשנות בסיפור כדי שעורך הדין יתאמץ למצוא עצה טובה למצוקתו של היהודי.
כמובן, כאשר שמע עורך הדין שלא מדובר בכבוד הרב, סירב מיד לסכן את עצמו כל כך, אך הבריסקער-רב לא הגיה לו, ובמשך שעה ארוכה שכנע אותו כי צרתו של היהודי תהוא היא צרתו הפרטית, כי כך טבעו לצוד את צרתו של כל יהודי, והצלתו של הגידון היא הצלתו הפרטית ממש.
הדברים שיצאו מלבו הרחום של הרב, נכנסו אל לב עורך הדין, והוא הסכים לבצע את הפעולה המסוכנת, אך התנה שהרב יברך אותו, ויבטיח לו שחלילה לא ייתפס ולא יאונה לו כל דע. הבריסקער-רב הבטיח, ועורך הדין יצא אל הפעולה הנועזת. שבסופה התיק נגנז והמשפט כלל לא התקיים.

מילה דבדיחותא

מצרי אחד אמר לחבירו: אתה יודע, מאז שמשה התחיל עם המכות האלו, אני ישן בלילה כמו תינוק! מה, באמת? שאל החבר, ...כן, כל שעה אני קם ומתחיל לבכות!....

שלוש אנשים יהודי, רוסי וערבי טסים במטוס פתאום יש תקלה המטוס כבד מידי אז הרוסי פותח את החלון וזורק כסף ואומר: יש לי הרבה כסף בארץ הערבי פותח את החלון וזורק פצצות ואומר: יש לי הרבה פצצות בארץ היהודי פותח תחלון לוקח את הערבי וזורק אותו ואומר: יש לי הרבה ערבים בארץ....

מנין שדרך ארץ קדמה לתורה? התורה ניתנה בפרשת יתרו ואילו דרך ארץ כתוב כבר בפרשת בשלה: "ולא נחם אלוקים דרך ארץ פלישתים"....

מעשה שהיה אדם שהתקשר למשטרה ואומר להם אני רואה גנבים בבית תבואו בדחיפות. המשטרה: מצטערים אין ניידות לאחר דקה מתקשר שוב הגנבים מרוקנים לי את הבית תבואו בדחיפות משטרה מצטערים אין ניידות. מתקשר פעם שלישית ואומר אתם לא צריכים לבא אני הרגתי את הגנבים תוך דקה מגיעים שש ניידות ותופסים את הגנבים אומר לו השוטר השבתי שאמרת שהרגת את הגנבים עונה לו המתקשר השבתי ששמעתי שאין ניידות פנויות....

"אחר עצת זקנים ולא אחר עצת יקדים" (רד"א ארץ זוטא ז)
רק אנשים שעברו משהו בחיים – יכולים ללמד אותך משהו על החיים (שלום לעם)

להערות או לעילוי נשמת
ניתן לפנות למייל
saadiagaonahadash@gmail.com

